

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תיק חיצוני:

בעניין:

ע"י ב"כ עו"ד דן שגר וימר

התובעת

נגד

ע"י ב"כ עו"ד אילן כהן

הנתבע

פסק דין

1 בפני תובענה רכשית בין בני זוג, במסגרתה נותרה להכרעה השאלה, האם הנתבע זכאי להשבת כספי
2 ההשקעה הראשונית בדידת הצדדים, כספים שמקורם בדירה שנרכשה ע"י אימו של הנתבע, ואשר
3 כספי נוכירתה שימשו לרכישת הבית המשותף, בין אם מכוח ההשקעה הראשונית ובין אם מכוח
4 הוראת סעיף 28(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973, נוכח הטענה לפערי השתכרות בין בני
5 הזוג.

העובדות הצריכות לעניין:

1. הצדדים נישאו זל"ז כדמו"י ביום 15.08.02, מנישואיהם נולדו להם שלושה קטינים, ילדי
2004, 2006 ו-2009. ביום 28.09.16 הצדדים התגרשו.
2. ביום 03.04.17 ניתן תוקף של פס"ד, להסכמות הצדדים בסוגיות הנוגעות למשמורת זמני
12 השהות והמזונות (יצויין כי לאחרונה הוגשו תביעות חדשות ע"י הנתבע להרחבת זמני השהות
13 ולהפחתת המזונות).
3. באשר למחלוקות הרכושיות, מועד הקרע נקבע ליום 01.03.16, לאחר שנערכה חו"ד
15 אקטוארית, הסכימו הצדדים למתן תוקף של פס"ד לחלופה השניה בתווה"ד. בית הצדדים
16 נמכר אף הוא בהסכמה.
4. כעת נותרה במחלוקת השאלה האם הנתבע זכאי להשבת סך של 240,000 ₪, שמקורם בדירה
18 שנרכשה ע"י אימו של הנתבע, ואשר התמורה שהתקבלה ממכירתה, שימשה לרכישת הבית
19 המשותף של בני הזוג.
5. כ-11 שנה לפני שנישאו הצדדים, בשנת 1991, רכשו הוריו של הנתבע דירה ברח' [REDACTED]
21 [REDACTED] (להלן: "הדירה [REDACTED]"), לטענת הנתבע, אשר לא הוכתשה ע"י התובעת, עת שהה הנתבע
22 בחו"ל. הזכויות בדירה נרשמו במנהל מקרקעי ישראל (כיום רשות מקרקעי ישראל), על שם
23 אימו של הנתבע.
6. הדירה נמכרה ביום 08.01.08, כשש שנים לאחר נישואי הצדדים. אין חולק כי כספי התמורה
24 בסך של 240,000 ₪, הועברו ע"י אימו ושימשו לרכישת ביתם המשותף של הצדדים.
25

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תיק חיצוני:

17. במסגרת הליך פירוק השיתוף, נמכר בית המגורים המשותף בסך של 1,965,000 ₪. לאחר כיסוי המשכנתא, התמורה חולקה בחלקים שווים (כל צד קיבל סך של כ-513,000 ₪), אולם נוכח המחלוקת באשר לסך של 240,000 ₪, נותר הסכום האמור בנאמנות בידי עו"ד אשר יצג את הצדדים בעסקת המכר.
- תמצית טענות התובעת:**
8. הדירה ב-10 לא היתה בבעלות הנתבע אלא בבעלות אימו, משלא נעשה ביניהם הסכם בכתב.
9. לאחר שהדירה ב-10 נמכרה, תמורתה הועברה לחשבון התא המשפחתי בשנת 2008 ע"י הנתבע, הסכום הנטמע ברכוש המשותף באמצעות רכישת הדירה המשותפת אשר הזכויות בה נרשמו בחלקים שווים ע"ש שני הצדדים.
10. עוד טענה, כי כאשר הכניס הנתבע את הכסף לחשבון התא המשפחתי המשותף, הוא לא טען שיצטרך להחזיר לאימו את הכסף, והענקת הסכום מהאם לא הותנתה בתנאי כלשהו.
11. הסכום ניתן במתנה מאימו של הנתבע לשני הצדדים גם יחד, וזאת לשם רכישת הדירה המשותפת. עם קבלת הסכום אמנם התובעת היתה ערה לתצהיר שערכה אימו של הנתבע, לפיו הכסף ניתן במתנה לנתבע, אולם לטענתה נאמר לה בע"פ כי הכסף ניתן לשני בני הזוג.
12. הדירה ב-10 נמכרה בסך של 240,000 ₪ ולכל חיותר, אף אם תתקבל טענת הנתבע – הוא זכאי לסכום זה בלבד, ואין להצמידו למדד תשומות הבניה.
13. באשר לפערי ההשתכרות, וחלוקה לא שוויונית ברכוש המשותף, טענה התובעת כי אין להחיל את חוק יחסי ממון בכל הנוגע לכספים שבמחלוקת, וכי לאחר מכירת הדירה נותרים בידי הנתבע סכומים נכבדים. כן טענה כי במהלך נישואיהם הנתבע לא עבד בעבודה מסודרת, רוב הפרנסה נפלה עליה כשהנתבע "חיפש את עצמו".
- תמצית טענות הנתבע:**
14. לטענת הנתבע הדירה ב-10 היתה בבעלותו והרישום של הזכויות בדירה ע"ש אימו, לא שיקף את הבעלות, שכן הדבר נעשה מטעמי נוחות בלבד. בפועל עם שובו מחו"ל נהג בדירה כמנהג בעלים, לפרקים התגורר בה ולפרקים השכיר אותה, וכל בני המשפחה ראו בדירה זו כדירתו.
15. יש להפחית ממסת הנכסים שלא יזון את תמורת מכר דירתו, סך של 240,000 ₪, כשסכום זה צמוד למדד תשומות הבניה, ובסה"כ 300,000 ₪, וזאת נוכח הוראת סעיף 5(א)1 לחוק יחסי ממון, שכן מדובר בנכס שהיה לנתבע ערב נישואיו. לטענת הנתבע מדובר בנכס נדליני אשר שימש להשקעה בנכס נדליני אחר ומוכאן שיש להצמיד את תמורת מכר דירתו למדד תשומות הבניה.

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תיק חיצוני:

16. עוד טען הנתבע בכתב ההגנה, כי בין הצדדים קיים חוסר איזון כלכלי מובהק. בעוד התובעת
 השקיעה את מיטב מרצה בפיתוח מקצועיותה במהלך חיי הנישואין, בעלת תארים אקדמיים
 המהווים "נכסי קריירה" ומשתכרת שכר העולה על סך של 10,000 ₪ לחודש, הנתבע עסק
 בעבודתו כ- [REDACTED], חסר השכלה אקדמאית, והשקיע עיתותיו במשק הבית, וגידול
 הילדים. בסיכומיו טען כי פוטנציאל השתכרותה של התובעת מגיע לכדי סך של 15,000 ₪
 בחודש.
17. לפיכך ביקש הנתבע להחיל את הוראת סעיף 2(8) לחוק יחסי ממון להורות על איזון משאבים
 שלא בדרך של מחצה על מחצה, אלא בדרך שיהא בה פיצוי ואיזון כלפי הנתבע אשר יוצא
 ממערכת היחסים, כמי שידו על התחזונה. בנסיבות אלה ביקש לקבוע איזון בלתי שוויוני
 בתמורת דירת המגורים המשותפת.
- נכסים חיצוניים שהוסמעו ברכוש משותף - הדין החל:**
18. הצדדים ניסאו זליז בשנת 2002 ומשכך, חל עליהם משטר של איזון משאבים דחוי בהתאם
 להוראות חוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973 (להלן: "חוק יחסי ממון").
19. בהתאם לסעיף 5(א) לחוק יחסי ממון, הכלל הוא כי עם פקיעת הנישואין זכאי כל אחד מבני
 הזוג ל"מחצית שווים של כלל נכסי בני הזוג", למעט נכסים מסוימים המפורטים בסעיף 5
 לחוק יחסי ממון, אשר מוצאים מבסיס האיזון.
20. וכך קובע סעיף 5 לחוק יחסי ממון:
- "(א) עם התרת הנישואין או עם פקיעת הנישואין עקב מותו של בן זוג (בחוק
 זה – פקיעת הנישואין) זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שווים של כלל נכסי
 בני הזוג, למעט –
- (1) נכסים שהיו להם ערב הנישואין או שקיבלו במתנה או בירושה
 בתקופת הנישואין;
- (2) ...
- (3) ..."
21. אמנם בהתאם להוראת סעיף 5(א)(1) הנ"ל, כספי מתנה שמקבל כל אחד מבני הזוג במהלך
 חיי הנישואין אינם מהווים נכס בר איזון, אולם בהתאם להלכה הפסוקה, כספי מתנה שמוזגו
 והוטמעו ברכוש המשותף, הינם משותפים. במצב של עירוב ומיזוג נכסים של בני זוג, לרבות
 נכסים שמקורם במתנה או בירושה שקיבל אחד מבני הזוג, אשר מוטמעים בנכסים משותפים
 או בחשבון בנק משותף, כספים אלה הופכים להיות משותפים, ואין עוד מקום להתחקות
 אחר מקורם. באשר לדירת מגורים, נפסק כי כאשר נרשמת דירת מגורים משותפת על שם

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תיק חיצוני:

- 1 שני הצדדים בחלקים שווים ואין הסכם ממון הקובע אחרת, הדירה שייכת לשני הצדדים
2 בחלקים שווים, ללא קשר למידת ההשקעה של מי מהצדדים ברכישה.
- 3 22. הפסיקה בעניין זה התבססה הן על הלכת העירוב והמיזוג נכסים של בני זוג, והן על דיני
4 המתנה, כאשר פירוק שיתוף בנכס משותף, נעשה ללא קשר למידת ההשקעה של כל צד בנכס,
5 שכן ההנחה היא שבני זוג התכוונו לאיזון ולשוויון, וכל תרומת יתר של צד אחד היא בגדר
6 ויתור או מתנה של צד זה לצד האחר.
- 7 23. לעניין זה ר' הדברים שנפסקו בע"א 66/88 דקר נ' דקר, מג(1) 122 (1989). עוד ר' הפסיקה
8 שצוטטה בפסק הדין בתלה"מ 44176-01-17 ב.ש.ע.נ' ר.ע. (8.8.18), תמ"ש 32491-05-10 ר.ב.
9 נ' א.ב. (5.8.14), תמ"ש 56045-10-10 ע.ש.נ' ש.ש. (25.01.12) ובתמ"ש (י-ם) 5635-10-13
10 פלונית נ' פלוני (23.04.17) וההפניות הרבות שם. כן ר' הפסיקה שהובאה בהרחבה בתמ"ש
11 (נצרת) 810-04-15 נ.ד.נ' א.ד. (29.07.2015), ע"א 343/87 פרי נ' פרי, פ"ד מד(2) 154, 164
12 (1990); ע"א 384/88 זיסרמן נ' זיסרמן, פ"ד מג(3) 205 (1989); תמ"ש (כ"ש) 18489-02-12 ח'
13 נ' ח' (19.4.2015); (תמ"ש (י-ם) 16622/06 ז.א.נ' ב.מ. (31.12.07); תמ"ש (י-ם) 21230/07 נ.
14 ק.נ' ל.ק. (06.10.2011); תמ"ש (חי') 14560/01 ז.ב.נ' ג.כ.; תמ"ש (תי"א) 15271/96 שלף נ'
15 שלף (08.11.2001)). כן ר' הדברים שנפסקו בתמ"ש (כ"ש) 29456-06-11 י.ב.ב.נ' ה.ב.ג.
16 (12.04.13) שם נפסק כי החריגים שנקבעו בסעיף 8 לחוק יחסי ממון, מאפשרים בנסיבות
17 חריגות שלא להקנות זכויות בנכס הרשום ע"ש בן זוג אחד בלבד לבן הזוג "הלא רשום", אך
18 הם אינם מאפשרים שלילת זכויות בנכס הרשום ע"ש שני בני הזוג.
- 19 24. כבי' השופט סארי גיוסי בעמ"ש (חי') 61008-06-13 נ.מ.א.נ' נ.י.א. (11.6.14), פסק כי השקעה
20 בלתי שוויונית ברכישת הדירה מהווה למעשה מתנה שהושלמה מקום שהדירה נרשמה
21 בחלקים שווים והדבר מקים מחסום מלתבוע החזר המתנה. עוד נקבע, כי משנרכש נכס
22 במשותף ונרשם במשותף אין כלל מקום לחקור מהו מקור הכספים אותם השקיע כל אחד מן
23 הצדדים בנכס. בר"ע שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה (בע"מ 4480/14 פלונית נ' פלוני
24 (30.7.14)). כן ר' פסה"ד שניתן לאחרונה בעמ"ש 38445-08-17 פלוני נ' אלמונית (5.10.18),
25 בהתייחס להשקעת כספים חיצוניים בדירה משותפת. כן נפסק כי במקרה של המרת נכס
26 חיצוני בנכס אחר, הכספים שמתקבלים ממכירת הנכס החיצוני שומרים על צפיונם ככאלה,
27 כאשר הבחינה לפי סעיף 5(א) לחוק יחסי ממון הינה מהותית ולא טכנית. (עמ"ש 38445-
28 08-17 וההפניות שם).
- 29
30 מן הכלל אל הפרט:
- 31 25. ראשית, באשר לבעלות בדירה ב-: הצדדים הרחיבו בשאלת הבעלות על הדירה ב- (האם,
32 כטענת האישה, הדירה היתה בבעלותה של אם הנתבע בהתאם לאופן רישומה, או בבעלותו
33 של הנתבע, כטענתו). אציין כי הנטל להוכיח כי הדירה ב- היתה בבעלותו של הנתבע

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תיק חיצוני:

- 1 ולמעשה הוחזקה בנאמנות אצל אימו, רובץ על הנתבע. ר' הדברים שנפסקו בתמ"ש (טבריה)
- 2 10-12-21967 ר.מ.נ' ט.מ. (14.10.2013) וההפניות שם. כן יצוין כי עצם רישום הדירה ב-
- 3 על שם אימו של הנתבע אינה חוות הכל וכי דרישת הכתב במקרקעין היא דרישה מהותית
- 4 יחד עם זאת, כבר נפסק כי ניתן לקבוע בעלות בזכויות במקרקעין בנסיבות מיוחדות גם ללא
- 5 כתב (ר' ע"א 986/93 יעקב קלמר נ' מאיר גיא, (1) 185 (1996)).
- 6 26. אין מחלוקת כי הדירה ב- נמכרה וכי מלוא התמורה ממכירת הדירה (240,000 ₪) שימשה
- 7 לרכישת הדירה המשותפת. בנסיבות אלה אינני רואה כל רלבנטיות לשאלת הבעלות על
- 8 זכויות הדירה ב-, ואין צורך להכריע בשאלה זו. השאלה היא מה דינם של כספי התמורה.
- 9 27. באשר לכספי התמורה, אני מקבלת את עמדת הנתבע, לפיה אימו העניקה לו את הכספים
- 10 במתנה ע"פ תצהיר המתנה, אשר אין חולק כי התובעת היתה מודעת לו בזמן אמת, מלוא
- 11 תמורת הדירה הועברה לנתבע דווקא, ע"י אימו. אשת הנתבע, התובעת, כלל לא מוזכרת
- 12 בתצהיר המתנה. טענתה של התובעת, לפיה נאמר לה בע"פ שהמתנה ניתנת לשני בני הזוג
- 13 חרף האמור בתצהיר, הינה טענה בע"פ כנגד מסמך בכתב, אשר נטענה בחצי פה, הן בתצהירה
- 14 והן בעדותה. במקרה זה עדותה של האם לפיה כוונתה היתה שתמורת המכר תועבר לבנה
- 15 במתנה, אמנה בעיני. לא ניתן חסר מניח את הדעת מדוע התובעת לא ביקשה לתקן בזמן
- 16 אמת את האמור בתצהיר, ולהתאימו לדברים שנאמרו לה לטענתה באותה העת.
- 17 28. בצדק, את עיקר יהבה השליכה התובעת על הטענה כי הכספים הוטמעו ברכוש המשותף.
- 18 במקרה זה העובדה שלאחר העברת תמורת הדירה ב- לנתבע, ולאחר שכספים אלה הפכו
- 19 לקניינו, בחר הוא להטמיעם בנכס המשותף - היא זו אשר מכריעה מה יהא דינם של הכספים.
- 20 29. מהראיות הובאו בפני שוכנעתי כי כספי הנתבע הוטמעו ברכוש המשותף, ולא הוכחה הסכמה
- 21 בין הצדדים להשיבם לנתבע במקרה של פירוד:
- 22 30. נסיבות החתימה על התצהיר לא הובררו די צורך ע"י הנתבע ואימו, אשר טענה כי מדובר
- 23 בדרישה של עוה"ד שביצע את הסכם המכר. לא נטען (נהגם שהאם והנתבע נשאלו מפורשות
- 24 בעניין זה) כי התצהיר נכתב במישור היחסים בין בני הזוג ועל מנת להבטיח כי סכום זה יושב
- 25 לנתבע במקרה של פירוד.
- 26 31. עיון בתצהיר מעלה כי ככל הנראה מטרתו הינה לאפשר העברת כספי התמורה ישירות
- 27 מהקונה לנתבע (בנה של המוכרת), ר' סעיף 4-3 לתצהיר בו נכתב מפורשות כי התצהיר מהווה
- 28 הוראה לקונה להעביר את מלוא כספי התמורה עבור הדירה לבנה של המוכרת, -
- 29
- 30 32. לפיכך אין בכוחו של תצהיר זה כדי להוות הסכם בין בני הזוג הקובע כי סכום זה לא יאוזן
- 31 חרף הטמעתו ברכוש המשותף. ר' לעניין זה הוראת סעיף 5(א) לחוק יחסי ממון, הגורעת
- 32 מהסדר איזון המשאבים נכסים שבני הזוג הסכימו בכתב ששוים לא יאוזן בניהם. בהתאם
- 33 לפסיקה, אין צורך כי הסכמת הצדדים להחרגת נכס מהסדר איזון המשאבים תאושר ע"י

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תיק חיצוני:

- 1 ערכאה שיפוטית בדרך שנקבעה לאישורו של הסכם ממון בחוק יחסי ממון, אלא די בכך
- 2 שההסכמה בין בני הזוג תערך בכתב.
- 3 33. טענתו של הנתבע בדבר הסכמה בע"פ בין הצדדים, לפיה הסכום שהתקבל במתנה מאימו
- 4 ואשר הושקע בדירה המשותפת (סכום שלכתחילה מהווה נכס שאין לאזנו), יושב לו במקרה
- 5 של פרידה, לא הוכחה ולא נתמכה בראיות נוספות מעבר לאמירתו בעניין זה.
- 6 34. בנוסף, עם רכישת הבית, הצדדים לא ערכו הסכם ממון וחרף ההשקעה הראשונית – לא
- 7 ביקשו לרשום יחס בעלות שונה על הנכס, והזכויות בו נרשמו בחלקים שווים.
- 8 35. באשר לטענת התחלוף – אף טענה זו אין בידי לקבל: הנתבע טען בסיכומיו, כי "חלק מכספי
- 9 הדירה בגדחה הם תחלוף לדירת הנתבע ב...". הנתבע לא טען מהו יחס שווי הדירות ומה
- 10 היקפו של אותו חלק שמומן מתמורת הדירה ב... יצויין כי הצדדים לא הביאו ראיות באשר
- 11 למחירה בו נרכשה הדירה אולם אין חולק כי זו עלתה בהרבה על הסך של 240,000 ₪ (ע"פ
- 12 המסמכים שצורפו, יתרת המשכנתא נכון ליום 16.04.27 עמדה ע"ס של כ- 541,000 ₪, כאשר
- 13 הדירה נמכרה בסופו של יום בסך של 1,965,000 ₪). אילו הדירה ב... נמכרה ובמקומה היתה
- 14 נרכשת דירה חדשה בסכום זהה או דומה, היתה יכולה להישמע הטענה כי הדירה שנרכשה
- 15 היתה למעשה תחלוף לנכס חיצוני (קרן, נכס שהומר בנכס אחר) ואשר ע"פ הוראות הדין אין
- 16 לאזנו (ר' עמ"ש 17-08-38445 פלוני נ' אלמונית 5.10.18 וההפניות שם). כאמור, זה לא
- 17 המקרה שבפני. במקרה זה מדובר במצב בו אחד מבני הזוג בחר במהלך החיים המשותפים,
- 18 להשקיע כספים חיצוניים בנכס שנרכש ע"י שני בני הזוג ונרשם בחלקים שווים על שמם.
- 19 36. באשר לטענת הנתבע להודאת בעל דין, אף זו דינה להידחות: הנתבע בסיכומיו ניסה לטעון כי
- 20 התובעת "הצהירה במו פיה" בפני בית המשפט שאין בכוונתו לגעת בכספי הדירה ב..., זאת
- 21 במעמד דיון בו נכחו הצדדים בלבד. בעניין זה יובהר כי במהלך ישיבת קדם המשפט
- 22 שהתקיימה ביום 09.10.16, ביקשו ב"כ הצדדים כי בית המשפט ישוחח עם הצדדים ללא
- 23 נוכחות ב"כ שלצורך כך יצאו מספר דקות מהאולם. תמצית תוכן הדיון שהתנהל מחוץ
- 24 לפרוטוקול, פורטה בפרוטוקול (עמ' 3 ש' 12-7). יצויין כי לא נכתב בתמצית דבר בהתייחס
- 25 לסוגיות הרכושיות). דיון כאמור נעשה לבקשת באי כוחם (למיתב זכרוננו בזמנת ב"כ הנתבע).
- 26 במהלך ישיבת קד"מ ביום 03.04.17 ציין ב"כ הנתבע שהוא מבקש שביהמ"ש ישמע את
- 27 הצדדים "כי האישה הודתה בעובדות ברורות". בסיכומיו ניסה הנתבע לטעון כי במהלך הדיון
- 28 שהתקיים מחוץ לפרוטוקול, הצהירה התובעת את שלטענתו הצהירה. אין בידי לקבל טענת
- 29 הנתבע. מדובר בדיון שבאופן חריג ולבקשת ב"כ הצדדים התקיים ללא נוכחות ב"כ והתמקד
- 30 במחלוקות הנוגעות למזונות. משהנסיון להביא את הצדדים להסכמות לא צלח ונדרשת
- 31 הכרעה שיפוטית, אין לתת משקל לדברים שנאמרו באופן ברור מחוץ לפרוטוקול, וזאת מבלי
- 32 לקבוע דבר באשר לאמיתות טענת הנתבע באשר לתוכן הדברים שנאמרו, אם נאמרו כלל.

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תיק חיצוני:

- 1 37. בנסיבות אלה ומהטעמים שפורטו בהרחבה לעיל, אני קובעת כי כספי תמורת מכר הדירה
 2 ב... ניתנו במתנה מהנתבע לתובעת, מתנה שהושלמה עם העברת הכספים ורישום הדירה
 3 על שםם בחלקים שווים. אין בעובדה שהנתבע תרם יותר מהתובעת לרכישת הנכס
 4 ממוקורותיו העצמיים, כדי להפריך את הנחת השיתוף והאיזון העולה מרישום הנכס במעלות
 5 משותפת.
- 6
- 7 **טענתו החלופית של הנתבע – חלוקה לא שוויונית בהתאם לסעיף 218 לחוק יחסי ממון:**
- 8 38. לטענת הנתבע, מקרה זה מצדיק חלוקה בלתי שוויונית ברכוש המשותף, באופן שמלוא
 9 תמורת הבית ב... תושב לנתבע מכוח הוראת סעיף 218 לחוק יחסי ממון, זאת נכח פערי
 10 ההשתכרות בין הצדדים.
- 11
- 12 **פערי השתכרות וסעיף 218 לחוק יחסי ממון – הדיו החל:**
- 13 39. בעבר נקבע בפסיקה כי פער השתכרות הינו נכס בר איזון (ר' בע"מ 4623/04 פלוני נ' פלונית
 14 (26.8.07)). יחד עם זאת, בתיקון מס' 4 לחוק יחסי ממון, שנכנס לתוקף ביום 5.11.08, לא
 15 נכלל פער ההשתכרות בסעיף 218 לחוק בהגדרת נכסי בני הזוג, אלא נכלל בנכסי עתיד
 16 במסגרת סעיף 8 (2) לחוק יחסי ממון, לפיו בית המשפט רשאי לקבוע, שאיזון שווי הנכסים,
 17 לא יהיה מחצה על מחצה, אלא לפי יחס אחר, שיקבע בהתחשב בין היתר בנכסים עתידיים,
 18 לרבות בכושר השתכרות של כל אחד מבני הזוג.
- 19 40. באשר לשאלה האם לאחר תיקון מס' 4 כושר השתכרות הינו נכס המשפיע על אופן ביצוע
 20 האיזון או נכס שיש לאזנו באופן חשבוני, הדעה הרווחת בפסיקה הינה, כי נכסים עתידיים
 21 אינם בכלל נכסי בני הזוג, אלא משמשים אך גורם מתקן, במסגרת סעיף 8 לחוק (נעמ"ש (מחוזי
 22 חיפה) 31035-09-16 ש.ג. נ' ד.ג. (20.04.2017) וחהפניות הרבות שם. על הקושי בהערכת נכסי
 23 קריירה ר' תמ"ש (חיפה) 12401-12-11 ר.י.ר. נ' ש.ג.ר. (21.02.2016), והפניות שם.
- 24 41. החרג נקבע סעיף 218 לחוק הינו חריג המוגבל בהיקפו, המאפשר לבית המשפט, בהתקיים
 25 נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, לסטות מכלל החלוקה השוויונית. הודגש בפסיקה כי עצם
 26 יישומו של החרג, פוגע בוודאות המשפטית ובציפיות הצדדים כמו גם בזכות הקניין של בן
 27 הזוג, שמחצית הרכוש בבעלותו (ר' ע"מ 638/04 ח.ר. נ' ר.ר. (23.01.05)).
- 28 42. בפסיקה נקבעו תנאים באשר להתחשבות בהפרשים בכושר השתכרות במסגרת איזון
 29 המשאבים, לרבות קיומו של בן זוג "ביתי" לעומת בן זוג "קרייריסטי", "קיומו של "פער
 30 דרמטי" בכושר ההשתכרות של בני הזוג ונישואים לאורך זמן (בע"מ 4623/04 פלוני נ' פלונית
 31 (26.08.07). יודגש כי לא כל פער מצדיק שימוש בסעיף 218 לחוק, אלא המדובר בפער שנובע
 32 מכך שאחד מבני הזוג נטל על עצמו ויתור משמעותי סבחינת החתפתחות המקצועית והתמקד
 33 במרחב הביתי, ובכך אפשר לבן הזוג האחר לחשיא את כושר השתכרותו (בע"מ 3664/07

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תיק חיצוני:

- 1 10.12.07 ובע"מ 4623/04 לעיל). כן נלקחים בחשבון אלמנטים כמו משך הנישואין, גיל בני
 2 הזוג, הפרשי השכר, אופק השתכרותם, רמת ההשכלה, צבירת הניסיון והמוניטין (ר' סקירת
 3 הפסיקה בתמ"ש (נצ') 25370-02-13 ש.ט.ט. נ' ש.ט.ט. 15.10.18).
- 4 43. המקרים בהם יופעל סעיף 28(2) בהם יקבע יחס חלוקה שונה, סוכמו לאחרונה בעמ"ש (חיפה)
 5 01-11-23541 פלונית נ' פלוני (09.08.2017). כן ר' בע"מ 7272/10 פלונית נ' פלוני (7.1.04),
 6 בע"מ 2045/15 פלוני נ' פלונית, (21.5.15), ע"מ 8206/14 פלונית נ' פלוני (14.4.2015), בג"צ
 7 2533/11 פלונית נ' בית הדין הגדול לערעורים, (26.10.11), והסקירה הרחבה בתמ"ש (חיפה)
 8 61372-12-13 מ.י.כ.נ' ר.כ. (02.01.2017).
- 9 44. מכל מקום אין חולק כי הכלל הינו השוויון הקבוע בסעיף 5(א) לחוק יחסי ממון והחריג הינו
 10 סעיף 8, אשר מאפשר עשיית צדק ותיקון עיוותים.
 11
 12 **מן הכלל אל הפרט:**
- 13 45. יצויין כי כיום, הרכוש המשותף שנוטר במחלוקת, מקורו בכספי התמורה שהתקבלה ממכירת
 14 הבית המשותף. יחד עם זאת, טענת הנתבע לחלוקה לא שוויונית ברכוש המשותף, נטענה עוד
 15 בכתב ההגנה. משהנתבע שמר את טענותיו לאיזון בלתי שוויוני ברכוש המשותף, חרף
 16 ההסכמה למתן תוקף של פסי"ד לחלופה השניה בחו"ד האקטואר, יש להתייחס לכלל הרכוש
 17 המשותף כמכלול ולבחון האם המקרה מצדיק יישום החריג הקבוע בסעיף 28(2) לחוק יחסי
 18 ממון.
- 19 46. במאמר מוסגר יצויין, כי שאלה זו שונה מהשאלה שעלתה בפסיקה, האם ניתן להחיל את
 20 המנגנון הקבוע בסעיף 28(2) לחוק יחסי ממון על תמורת בית משותף של בני זוג. בעניין זה ר'
 21 דברי כב' השופט גייפמן בתמ"ש 15271/96 בעניין שלף הי"ל, הערת כב' השופט רובינשטיין
 22 בבע"מ 4480/14, הדברים שנפסקו בבע"מ 1955/17 פלונית נ' פלוני (18.04.2017) מפי כב'
 23 השופט רובינשטיין, עמדתו של כב' השופט גיוסי סארי בעמ"ש (חי') 61008-06-13 שסבר כי
 24 לא ניתן לחלק דירה משותפת הרשומה ע"ש שני הצדדים באופן הנוגד את הרישום באמצעות
 25 שימוש בסעיף 28(2) לחוק יחסי ממון, וקרא למחוקק לשקול תיקון החוק, פסק דינה של כב'
 26 השופטת ד"ר נאוה בן שחר בתמ"ש 22954-11-14 ק' ואח' נ' ק' (20.12.17), ותמ"ש 52556-
 27 07-15 י.ה.נ' ל.ה.ע (מיום 24.01.18).
- 28
- 29 47. השאלה היא האם מקרה זה הינו המקרה המתאים לקבוע חלוקה לא שוויונית. לטעמי
 30 התשובה לשאלה זו שלילית. אסביר:
 31
- 32 48. משך הנישואין, גילאי הצדדים, השכלתם ופערי ההשתכרות: במקרה זה גם אם אכן
 33 הנישואין נמשכו פרק זמן לא מבוטל של כ-14 שנים, הנתבע הינו עצמאי, [REDACTED], וקיים

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תיק חיצוני:

- 1 קושי להעריך את פוטנציאל השתכרותו. לטענת הנתבע (הן בתיק הרכושי והן בתביעת
2 המזונות) הוא משתכר כמחצית מהתובעת אולם התרשמתי כי הנתבע היה זה שלא חשף את
3 מלוא הכנסותיו (כך, למשל טענת התובעת לפיה הוא זכאי לקצבת נכות מהמל"ל בסך של
4 1800 ₪ לא זכתה להכחשה). הנתבע בן כחמישים שנים, ולאחר הפרידה מהם יוכל להגדיל
5 את כושר השתכרותו והיקף עבודתו, אם רק ירצה בכך. באשר להכנסותיה של התובעת, ניסה
6 הנתבע להאדיר את כישוריה ופוטנציאל השתכרותה, התארים שרכשה וטען כי כושר
7 השתכרותה של התובעת עולה "לאין ערוך" על זה שלו. יחד עם זאת, מדובר בתובעת
8 המשמשת כ- [REDACTED], אשר הנתבע העריך את השתכרותה בכתב ההגנה בסך של
9 10,000 ₪ בחודש. הנתבע אמנם ניסה לטעון שהתובעת עוסקת במחקר ובהרצאות ומקבלת
10 מעת לעת "שכר סופרים", אולם בישיבת קדם המשפט מיום 29.05.16, הבהירה התובעת
11 והצהירה שהיא עובדת באופן זמני ובהיקף של שעתיים שבועיות במכללת [REDACTED].
- 12 49. לא בכדי לא עמד ב"כ הנתבע על דרישתו להעריך את נכסי הקריירה של התובעת. בהקשר זה
13 יוטעם כי בדיון שהתקיים ביום 29.05.16 טענו ב"כ הצדדים שיש בניהם הסכמות לפנות
14 למומחה בעניין נכסי קריירה. דבר זה לא נעשה ובפועל הסכימו הצדדים למתן תוקף של
15 פס"ד לחלופה השניה בחוה"ד, כאשר חוה"ד לא התייחסה כלל לסוגיית נכסי הקריירה
16 ופערי ההשתכרות.
- 17 50. כמו כן במקרה זה מדובר בתובעת שהיא [REDACTED] ובנתבע העובד כ- [REDACTED]. אם נבחן את
18 פוטנציאל ההשתכרות של הצדדים (אשר ממומש יותר ע"י התובעת ופחות אצל הנתבע), ספק
19 אם ניתן לדבר על פער בכושר השתכרות בוודאי שלא על פער דרמטי.
- 20
- 21 51. מרכיב הויתור – בן הזוג "הביתי": כאמור הנתבע הינו [REDACTED] עצמאי, אולם העובדה
22 כי עיקר עבודתו נעשתה בתוך הבית אינה הופכת אותו בהכרח לבן הזוג הביתי, בוודאי לא
23 הוכח ויתור מצידו של הנתבע לטובת מתן אפשרות לתובעת להתקדם ולהגדיל את כושר
24 השתכרותה. בהיבט זה לא הוכחה כל עזרה מצידו של הנתבע ולא הוכח שהוא סייע בשיפור
25 כושר השתכרותה של התובעת. לא הוכח שהנתבע "נטל על עצמו ויתור משמעותי מבחינת
26 ההתפתחות המקצועית והתמקד במרחב הביתי, ובכך אפשר לבן הזוג האחר להשיא את כושר
27 השתכרותו", כפי שנדרש בפסיקה.
- 28 52. מעבר לטענות בעניין זה לא הובאה מצד הנתבע כל ראיה לויתור ולחשקעה בבית ובילדים,
29 וטענותיו בעניין היותו בן הזוג הביתי נטענו בסתמיות וללא ביסוס ראייתי שהוא. הנתבע,
30 משום מה אף לא ביקש לחקור את התובעת בסוגיה זו והסתפק בטענות שטען בתצהיר, ואשר
31 הוכחשו ע"י הנתבעת (הן בהליך זה והן בתיקים הקשורים הנוגעים למשמורת על הקטינים).
- 32 53. יצוין כי התובעת טענה כי בעוד היא עבדה ונשאה בנטל הפרנסה כל השנים, הנתבע לא עבד
33 באופן מסודר, "ישב בבית וחיפש את עצמו". הנתבע לא הביא ולו ראשית ראיה, כי נכפה עליו

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תיק חיצוני:

- 1 ויתור משמעותי מבחינה מקצועית, והרושם היה כי דווקא בחירתו לעבוד ב"עצמות נמוכה"
 2 לא היתה לשביעות רצונה של התובעת.
- 3 54. יש לזכור כי הזכות לאזן את פער ההשתכרות של בני הזוג עם פקיעת הנישואין אינה עומדת
 4 בפני עצמה. יש לבדוק את הגורמים שהביאו לאי השוויון ורק בהתאם לכך תיבחן הזכאות
 5 הפעלת סעיף 2(8) לחוק יחסי ממון. במקרה שבפני לא הוכחו פערי השתכרות ובוודאי לא
 6 כאלה המצדיקים חלוקה לא שוויונית ברכוש בהתאם לסעיף 2(8) לחוק יחסי ממון.
- 7 55. למרות טענות הנתבע כי יש לשנות את בסיס האיזון לטובתו, לא הוכח ע"י הנתבע נסיבות
 8 מיוחדות שיש בהן כדי להצדיק סטייה מהכלל של איזון שווה בשווה.
- 9 56. משהנתבע מבסס את טענתו לחלוקה לא שוויונית בהשקעה בלתי שוויונית בנכס ובעובדה כי
 10 התובעת רכשה שני תארים במהלך החיים המשותפים – טענות אלה אין בהן כדי להצדיק
 11 חלוקה לא שוויונית ברכוש המשותף.
 12
- 13 **לסיכום:**
- 14 57. בנסיבות אלה אני מורה כי איזון המשאבים בין הצדדים ייעשה מחצה על מחצה ומלוא
 15 התמורה שהתקבלה ממכירת הבית המשותף תחולק בחלקים שווים ביניהם.
- 16 58. אף שטענות הנתבע נדחו, על מנת שלא להעכיר את יחסי הצדדים מעבר לקשיים הקיימים
 17 כיום, כל צד ישא בהוצאותיו.
- 18 59. ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.
 19
- 20 ניתן היום, ט"ז חשוון תשע"ט, 25 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.
 21

22 אביבית נחמיאס, שופטת
 23
 24
 25